

st-lky (§ 2 zák. o ss) a nelze proto pro uvedený nesprávný právní názor nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Dále jest uvésti: Ježto odvolání obce do výměru osp-é podáno bylo na poštu nesporně dne 21. července 1928 a odvolací lhůta, jak právě dovozeno, správně byla vyměřena 14 dny, záleží ještě na tom, který byl první den lhůty, tedy kterého dne byl příslušný napadený výměr doručen. Žal. úřad vzal za prokázaný den doručení 6. červenec 1928, opíraje se o doručenkou ve spisech uloženou a udávající, jak shora uvedeno, výslovně jako den doručení 6. červenec. Stížnost v tomto směru uplatňuje, že stěžující si obec namítala v řízení správním, že jí dotčený napadený výměr I. stolice byl doručen teprve 9. července 1928, že s tímto datem byl zapsán do jednacního protokolu a že navrhla jako důkaz předložení tohoto protokolu; v tom, že tato námitka byla pominuta a navržený důkaz nebyl připuštěn, spatřuje stížnost podstatnou vadu řízení. Ani tato námitka stížnosti není důvodna.

Úřad měl pro svoje zjištění, že doručení se stalo 6. července 1928, jak shora uvedeno, podklad v doručence řádně vyhotovené a starostou obce vlastnoručně podepsané dnem 6. července 1928 a dále ve výsledku šetření konaného s příslušným poštovním úřadem. Vzal-li za tohoto stavu za prokázaný den doručení 6. červenec 1928 přes opačné tvrzení starosty obce, který se dovolával toliko zápisu do příslušného jednacního protokolu, měl pro toto skutkové zjištění podklad ve spisech a nelze v jeho postupu ani v tom, že námitku a návrh odvolání — jak shora byly uvedeny — nechal nepovšimnuté, shledati podstatnou vadu řízení. Jest tudíž i nss-u vycházeti z toho, že doručení se stalo již 6. července 1928.

Za tohoto právního a skutkového stavu potvrdil žal. úřad právem rozhodnutí I. stolice, odmítající zmíněné odvolání jako opožděné, a bylo stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 11.403.

Živnostenské právo: Periodickou dopravou osob ve smyslu § 15 bodu 3 živn. ř. není doprava, která se děje na určité trati v určitých obdobích jen na předchozí objednávku určitých osob.

(Nález ze dne 6. září 1934 č. 16.541.)

Prejudikatura: Boh. A 7208/28, 8184/29.

Věc: Adolf B. v B. proti zemskému úřadu v Brně o přestupek živn. řádu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem okr. úřadu v Hustopečích z 21. ledna 1932 byl st-l uznán vinným přestupkem §§ 16 a 22 živn. ř., jehož se dopustil tím, že vždy v pondělí, ve středu a v pátek provozoval neoprávněně periodickou dopravu osob s autobusem na trati B.—Br. a zpět, a byl odsouzen k pokutě 500 Kč, pro případ nedobytnosti k 50dennímu vězení.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti tomuto nálezu. — — —

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Skutkovou podstatu přestupku §§ 16 a 22 živn. ř. shledal úřad I. stolice v tom, že st-l vždy v pondělí, ve středu a v pátek provozuje periodickou dopravu osob na trati B.—Br., nemaje k tomu potřebné koncese. V odvolání podaném proti trestnímu nálezu I. stolice namítal st-l, že se přestupku kladeného mu za vinu nedopustil, tvrdě a dokládaje, že jezdí jen na objednávku. V nař. rozhodnutí vyslovil žal. úřad, že skutková podstata přestupku přičítaného st-li k vině je zjištěna, poněvadž jezdí pravidelně třikrát týdně (v pondělí, ve středu a v pátek), a že k obraně st-le, že jezdí pouze na objednávku, nelze přihlížeti, poněvadž ze svědeckých výpovědí jasně vysvítá, že tyto objednávky zněly vždy pouze na dny, ve kterých pravidelně do Brna jezdí. Je tedy nař. rozhodnutí založeno na právním názoru, že doprava osob spadá pod pojem periodické dopravy osob podle § 15 bodu 3 živn. ř. již tehdy, je-li prokázáno, že se děje pravidelně několikrát v týdnu, a že pro otázku, jde-li o periodickou dopravu osob, je nerozhodno, děje-li se tato doprava výlučně na předcházející objednávku čili nic. Stížnost, stojíc naproti tomu na stanovisku, že periodická doprava osob předpokládá pevně stanovený jízdní řád, pevně stanovený jízdní tarif, neurčitý počet zákazníků a pevně stanovenou trať, namítá, že st-l se přestupku nedopustil, poněvadž nejezdí podle jízdního řádu, jeho odjezd a příjezd je naprosto nepravidelný a řídí se podle objednávek, a jízda neděje se pro neurčitý počet osob, nýbrž pouze pro ty, kdo si st-le k té které jízdě zjednají. Jezdí-li st-l za těchto okolností na objednávky, které bývají obyčejně v pondělí, ve středu a v pátek, není podle názoru stížnosti skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu dána.

Nss uznal stížnost odůvodněnou.

Již v nál. Boh. A 7208/28 vyslovil nss právní názor, že není periodickou dopravou osob ve smyslu § 15 bodu 3 živn. ř., jestliže doprava děje se na určité trati v určitých obdobích jen se zřetelem na předchozí objednávku určitých osob, a není tudíž dopravní prostředek k dispozici komukoli. Totéž stanovisko zaujal nss v nál. Boh. A 8184/29. Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto případě. Vyslovil-li žal. úřad v konkrétním případě, že pro posouzení otázky, jde-li o periodickou dopravu osob, je nerozhodné, děje-li se doprava na předchozí objednávku, a že rozhodným jest jedině, jde-li o dopravu v určitých obdobích, založil nař. rozhodnutí na nesprávném právním názoru.

Č. 11.404.

Živnostenské právo (Slovensko): * Promlčení přestupků živn. zák. č. 259/1924 Sb. nastane také tehdy, když v řízení již zahájeném nebylo šest měsíců pokračováno.

(Nález ze dne 6. září 1934 č. 16.542.)

V ě c: Jakub R. v B. proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek živn. zákona.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.